

Οι Πέρσες μαθαίνουν την καταστροφή του στόλου τους στη Σαλαμίνα

- **Άτοσσα (μητέρα Ξέρξη)** : Κι άπαρτη στέκει η Αθήνα ως τώρα;

- **Αγγελιαφόρος** : Άντρες σαν έχει σίγουρο είναι κάστρο.

- **Άτοσσα** : Λέγε πώς έγινε η αρχή της ναυμαχίας;
Πρώτοι ριχτήκαν οι Έλληνες ή ο γιος μου
περήφανος για τα καλά καράβια;

- **Αγγελιαφόρος** : Ολονυχτίς στη θάλασσα αρμενίζουν
οι κυβερνήτες ξάγρυπνους κρατώντας
τους ναύτες

.....
ξοπίσω ακολουθούσε ο άλλος στόλος

.....
και μια κραυγή μυριόστομη αντηχούσε:
«Εμπρός, παιδιά των Ελλήνων, λευτερώστε
πατρίδα, τέκνα και γυναίκες, των θεών
τα ιερά, τους τάφους των προγόνων, τώρα
θα πολεμήσετε για όλα»

Αισχύλος, Πέρσες, μετάφραση Τάσος Ρούσσος

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 41β Η γλώσσα που μιλάω

«Μετὰ δὲ ταῦτα οὐ πολλαῖς ἡμέραις
ὕστερον ἦλθεν ἐξ Ἀθηνῶν Θυμοχάρης
ἔχων ναῦς ὀλίγας».

Ἔτσι αρχίζει ο ιστορικός Ξενοφώντας
να αφηγείται τον Πελοποννησιακό πόλεμο.

«Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμε-
ρον» λέμε καθημερινά στο σχολείο, όταν προ-
σευχόμαστε απαγγέλλοντας το «Πάτερ ἡμῶν».

Η ελληνική γλώσσα, η γλώσσα μας, μιλιέται και γράφεται συνέχεια, περισσότερο από τρεισήμισι χιλιάδες χρόνια. Οι γλωσσικές διαφορές που υπήρχαν από περιοχή σε περιοχή ποτέ δεν εμπόδισαν τους Έλληνες να επικοινωνούν και να συνεννοούνται μεταξύ τους.

Με την εκστρατεία του Αλέξανδρου η ελληνική διαδόθηκε σε πολλές χώρες της Ανατολής. Έγινε μια γλώσσα παγκόσμια, όπως είναι σήμερα η αγγλική γλώσσα.

Η γλώσσα μας όλο αυτό το διάστημα δεν έπαψε να αλλάζει. Πολλές λέξεις έχει πάρει στην εποχή μας από την αγγλική, αλλά και από άλλες γλώσσες διάφορων λαών με τους οποίους οι Έλληνες ήρθαν σε επαφή.

Οι αρχαίοι Έλληνες έγραφαν με κεφαλαία γράμματα: ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ ΟΛΟΡΟΥ.

Τη γλώσσα μου έδωσαν ελληνική
το σπίτι φτωχικό στις αμμουδιές του Ομήρου.
Μονάχη έγνοια η γλώσσα μου στις αμμουδιές του Ομήρου.

.....
Μονάχη έγνοια η γλώσσα μου, με τα πρώτα πρώτα Δόξα Σοι

.....
Μονάχη έγνοια η γλώσσα μου, με τα πρώτα λόγια του Ύμνου!

Οδυσσέας Ελύτης, Το Άξιον Εστί